

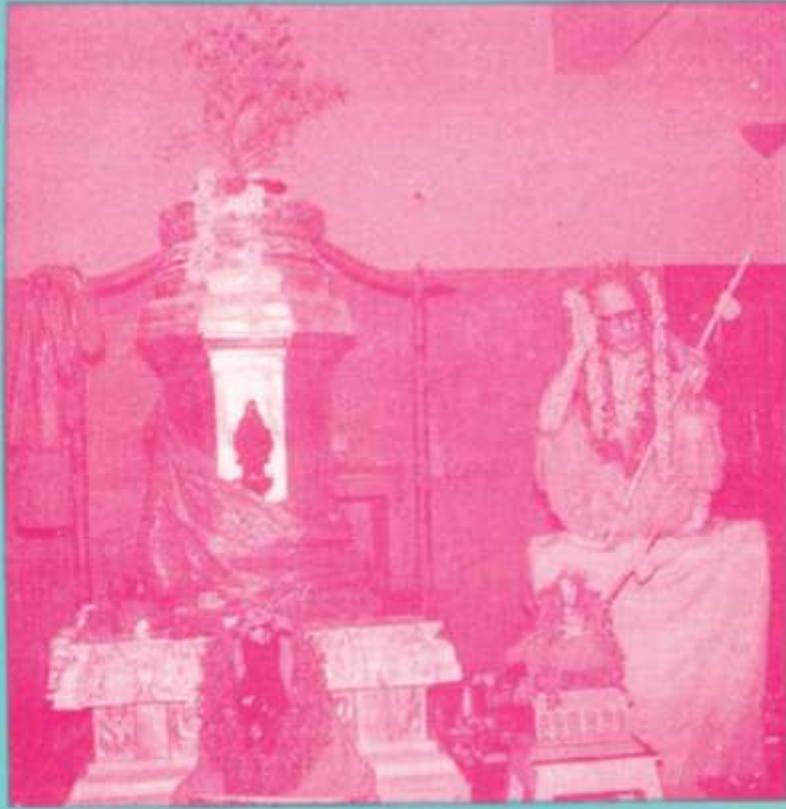

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

வேணு : 2

பிப்ரவரி 1997

காணம் : 7

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 2

பிப்ரவரி 1997

காணம் : 7

விஷய ஸூசிகை

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்	3
2. மதுரமான மஹனீயர் - 15	4
3. ஆர்த்திஹர ஸ்தோத்திரம்	6
4. மதுரகவி ஆழ்வார் வைபவம்	9
5. ஸ்ரீ குருஜியிடம், பக்தர்கள் அவ்வப்பொழுது கேட்ட கேள்விகளும், அதற்கு ஸ்ரீ குருஜி அளித்த பதில்களும் - தொடர்ச்சி	14
6. ஜாபாலியும் ஸ்ரீ ராமனும்	17
7. நூற்றாண்டு விழா காணும் சிகாகோ வீரரின் தமிழக விஜயம்	23
8. ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷணைகளிலிருந்து - 18	28
9. செய்திகள்	31
10. நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்	32

'ப்ருந்தாவன்' யாத்திரையில் யமுனா நதியில் தீர்த்தவாரி
(Photo by Sri S. Sridhar)

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம்: ஸஹானா

தாளம்: த்ரிபுடை

என் ஆசைகளைக் கேட்பாயோ கண்ணா
கேட்டு அதை பூர்த்தி செய்வாயோ நீயே (என்)

உன் திருவடி நிழலில் வாஸம் வேண்டும்
உத்தம பக்தர்களுடன் கூட வேண்டும்
உள்ளம் முழுதும் உன் எண்ணங்களே நிரைய வேண்டும்
உன்னைத் தொண்டு உனக்கு நான் புரிய வேண்டும் (என்)

ப்ருந்தாவனம் நான் எப்பொழுதும் செல்ல வேண்டும்
பாகவதம் கீதை ஸதா நான் படிக்க வேண்டும்
பாவத்துடன் நாம கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டும்
பாடியும் ஆடியும் கொண்டாட வேண்டும் (என்)

மேலும் மேலும் நாம நிதி சேர்க்க வேண்டும்
மேலும் மேலும் தியானத்தில் லயிக்க வேண்டும்
மேலும் மேலும் பக்தி வளர வேண்டும்
முள்ளீதரன் உன் புகழ் லோகமெல்லாம் சூழ வேண்டும் (என்)

அறிவிப்பு : 'ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனங்கள்' அடங்கிய காலெட்டுகள்
இரண்டு பாகங்கள் வெளி வந்துள்ளன. இரண்டு
பாகங்களின் விலை ரூ.60/-.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:-

எஸ். பாலகிருஷ்ணன், © PP. 4896264
36/14, D.S. அபார்ட்மெண்ட்ஸ்,
பிள்ளையார் கோயில் தெரு,
ஜாபர்கான்பேட்டை, சென்னை - 600 083.

நம்முடைய பெருமாளுக்கு இது வரை நடந்துள்ள வைபவங்கள், வேறு எந்த பெருமாளுக்காவது நடந்திருக்குமா என்பது சந்தேகம் தான். வருடா வருடம் கோகுலாஷ்டமி ஸமயத்தில் பத்து நாட்கள் ப்ரம்மோத்ஸவம், ஸ்ரீராமநவமி ஸமயத்தில் மூன்று நாட்கள் உத்ஸவம், வைகுண்ட ஏகாதசி ஸமயத்தில் கருட வாகனத்தில் புறப்பாடு, புரட்டாசி ச்ரவணத்தில் பெருமாளின் அவதார உத்ஸவம், தனுர் மாத முப்பது நாளும் விசேஷ ஆராதனைகள், வஸந்தோத்ஸவம் பத்து நாட்களுக்கு, இதைத் தவிர அவ்வப்பொழுது எத்தனையோ கணக்கிலடங்கா ராதா கல்யாணங்கள், ஸ்ரீமத் ராமாயண, ஸ்ரீமத் பாகவத, வேத பாராயணங்கள் நடந்து வந்துள்ளன.

இதைத் தவிர, அநேக பிரபல வித்வான்களின் சங்கீத கச்சேரிகள், உபன்யாசங்கள் போன்றவையும் நடைபெறுவது உண்டு. அந்தந்த உத்ஸவ காலங்களில், பெருமாளுக்கு விதவிதமான அலங்காரங்கள் செய்து கொண்டாடி மகிழ்வது உண்டு.

ஸ்ரீ குருஜி அவர்களுக்கு, இந்த வருடம் முதல், நம்முடைய பெருமாளுக்கு அத்யயன உத்ஸவமும் செய்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவர் ஏற்பட்டது. ஜனவரி மாதம் 1-ந் தேதி முதல் 10-ந் தேதி வரை 'அத்யயன உத்ஸவம்' நடத்த தீர்மானிக்கப்பட்டு, சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் சிறந்த முறையில் நடந்தேறியது. நித்யம், பெருமாளுக்கு விசேஷமான அலங்காரம் செய்விக்கப்பட்டது. புதியதாக நிர்மானிக்கப் பட்டுள்ள மணிமண்டபத்தில், புஷ்பங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஊஞ்சலில், பெருமாள் எழுந்தருளினார். பெருமாளுடன், ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எப்பொழுதும் உடன் இருப்பவர்கள் நித்ய சூரிகள். அவர்கள் தான், ஆழ்வார்களாக அவதாரம் செய்தமையால் இந்த பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களுக்கு திவ்யசூரிகள் என்று பெயர். இவர்கள், மங்களாஸாஸனம் செய்த தேசங்களே திவ்ய தேசம். அவர்களுடைய கிரந்தங்களே திவ்ய ப்ரபந்தம்.

நம்மாழ்வாருடைய பாசுரங்கள் முழுவதும் வேதத்தின் ஸாரமாகவே உள்ளது. பெரியாழ்வார், குலசேகராழ்வார் போன்றவர்

களின் ப்ரபந்தங்களில், ஸ்ரீமத் ராமாயண, ஸ்ரீமத் பாகவத, விஷ்ணு தர்ம, பாரத மற்றும் இதிகாச புராண விஷயங்கள் உள்ளன. திருமங்கை ஆழ்வாரின் ப்ரபந்தங்களில், ஷடங்கங்களின் விஷயங்கள் பூரணமாக உள்ளன. இராமானுச நூற்றந்தாதி, காயத்ரி சந்தஸ் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி விஷயங்கள், கற்றறிந்த பெரியோர்கள் பலரால் கூறப்பட்டுள்ளது.

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம் முழுவதும் ஸேவிப்பதற்குத் தான் அத்யயன உத்ஸவம் என்று பெயர். தினமும் மாலை 6.30 மணி முதல் இரவு 9 மணி வரை, நித்யம் நானூறு பாசரங்கள் மிகவும் அனுபவித்து ஸேவிக்கப்பட்டது. பத்து நாட்களிலும் 4,000 பாசரங்களும் பூர்த்தியாயின.

ஸ்ரீநிவாசகண்ணன் என்ற பக்தர், இந்த கைங்கர்யத்தை ஏற்றுக் கொண்டு நடத்திக் கொடுத்தார். செவிலிமேடு ஸ்ரீ ராகவன் என்பவர் மிகவும் அனுபவித்து பாசரங்களை ஸேவித்தார். உத்ஸவ பூர்த்தி தினத்தன்று பெருமாளுக்கு வேத சாத்துமுறையும் நடைபெற்றது. பிறகு நாம சங்கீர்த்தனம் நடந்தது. மறுநாள் கூடாரைவல்லி உத்ஸவம். அன்று பெருமாளுக்கு ஆபரணங்கள் அணிவிக்கப்பட்டன. இரவு, ப்ரஹ்மஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுன பாகவதர் கோஷ்டியினரால் பாகவத ஸம்ப்ரதாயப்படி ஆண்டாள் கல்யாண வைபவம் இனிதே நடந்தது. இப்படி பத்து நாட்களும் மிகவும் ஆனந்தமாக கழிந்தன.

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

(தொடரும்)

யசோதை : க்ருஷ்ணா, எல்லோரும் நான் பெரிய தவம் செய்ததாக கூறுகின்றார்கள். ஏன் என்றால், நீ என்னிடம் வளர்ந்து வருகின்றாயாம். என் குறையை யாரிடம் சொல்வேன். சூரிய உதயம் முன்பு கிளம்பிச்சென்று விட்டு, இரவு வேளையில் சரியாக படுக்க மட்டுமே வருகின்றாய். ஒருநாள் கூட, வீட்டில் என் கையால் சாப்பிடுவதில்லை. ஊரில் உள்ள அனைவர் வீட்டிலும் போய் சாப்பிடுகின்றாய். என்னிடம் சிரித்துப் பேசக்கூட உனக்கு அவகாசம் இல்லை. எனக்கு மறுபிறவி இருக்குமானால், நான் யசோதையாக பிறக்க மாட்டேன். ராதையாகவே பிறக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வரத்தை எனக்குத் தா.

ஆர்த்திஹர ஸ்தோத்திரம்

உத்தம சிவ பக்தர்களான திருவிசநல்லூர் அய்யாவாள் எனப்படும் ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வெங்கடேசாசார்யார் அவர்கள் இயற்றியது.

ப்ராசீனமான பஜனை சம்பந்தாயத்தில் இந்த ஸ்லோகத்தை சொல்லிய பிறகே பஜனையை ஆரம்பிப்பது வழக்கம்.

ஸ்ரீ சம்போ! மயி கருணாஸிராம்
 த்ருஷ்டிம் திபுன் ஸுதாஸ்ருஷ்டிம் ।
 ஸந்தாபமபாகுரு மே மந்தா பரமேஸு!
 தவதயாயா: ஸ்யாம் ॥

/

ஹே சம்போ! கருணையினால் குளிர்ந்த உமது திருஷ்டியை என்னிடம் கொடுத்தல் மூலம் அமிர்த வர்ஷத்தை உண்டு பண்ணி, என்னுடைய மூன்று விதமான தாபத்தையும் போக்கவேண்டும். ஹே பரமேஸ்வர! அவ்விதம் செய்தால், உமது தயவை நான் அறிந்தவனாக ஆவேன்.

அவஸீதாமி யதார்த்திபிரனுகுணமித
 மோகஸோம்ஹஸாம் கலு மே ।
 தவ ஸந்நவஸீதாமி யதந்தக ஸாஸன!
 ந தத்தவா நுகுணம் ॥

2

துக்கங்களை அனுபவிப்பது பாபங்களுக்கு இருப்பிடமான எனக்குத் தகுந்ததே! யமனை சிக்ஷித்தவரே! உமது பக்தனாக இருந்து கொண்டு நான் கஷ்டங்களை அனுபவிப்பது தங்களுடைய மஹிமைக்கு தகுந்ததல்ல.

தேவ ஸ்மரந்தி தவ யே தேஷாம்
 ஸ்மரதேஹி நார்த்திரிதி கீர்த்திம் ।
 கலயஸி ஸிவ! பாஹீதி க்ரந்தன்
 ஸீதாம்யவறம் கிழுசிதமிதம் ॥

3

ஹே தேவ! உம்மை எவர்கள் நினைக்கிறார்களோ, அவர்களை நினைப்பவர்களுக்குக் கூட கஷ்டம் ஏற்படாது என்ற கீர்த்தியை நீர் வஹிக்கிறீர். நானோ, "ஹே பரமசிவ! என்னைக் காப்பாற்றும்" என்று

கதறிக்கொண்டிருந்த போதிலும் கஷ்டத்தையே அடைகிறேன். இது உமக்கு பொருந்துமா?

ஆதிப்யாகக்குதொ மாமந்தர்யாமிந்நஸா வகாத்மேதி |
ஆர்த்திஷு மஜ்ஜயஸே மாம் கிம் ப்ருயாம் க்ருபைக பாத்ரமஹம் || 4

உள் நின்று தூண்டுபவனே! என்னை பாபங்களைச் செய்யும்படி தூண்டிவிட்டு 'இவன் பாபம் செய்தவன்' என்று என்னை துக்கங்களில் முழுகும்படிச் செய்கிறீர். இவ்விதம் நீர் செய்தால், உமது க்ருபைக்குப் பாத்திரனாகிய நான் இது விஷயமாய் என்ன சொல்வேன்?

மந்தாக்ணீரஹம் தவ மயி கருணாம்
கடயிதும் விபோ நாலம் |
ஆக்ரஷ்டம் தாந்து பலாதலயிஹ
மத்தைன்யமிதி ஸமாப்ஸவஸிமி || 5

நான் மூடர்களுள் முதல்வன். ஹே விபோ! என்னிடத்தில் உமது கருணையைச் செலுத்துவது உசிதமல்ல. ஆயினும், அந்த உமது கருணையை பலாத்காரமாக இழுப்பதற்கு எனது தைன்யம் சக்தியுடையது என்று நினைத்து ஸமாதானமடைகிறேன்.

த்வம் ஸர்வஜ்ஞோஹம் புனரஜ்ஞோநீ-
போஹமீஸ்வர ஸ்த்வமஸி |
த்வம் மயி தோஷான் கணயஸி
கிம் கதயே துததி கிம் தயா ந த்வாம் || 6

நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர். நானோ மூடன். நீர் ஈச்வரன் (ஸர்வ சக்தன்); நானோ சக்தியற்றவன். அவ்விதமிருந்து, நீர் என்னிடம் தோஷங்களைக் கவனிக்கிறீர். தயவானது உம்மைப் பீடிக்காவிடில் நான் இவ்விஷயமாய் என்ன சொல்வேன்!

ஆப்ரிதமார்த்ததரம் மாமுபேக்ஷஸே
கிமிதி ஸிவ! ந கிம் தயஸே |
ப்ரிதகோப்தா தீனார்த்திஹ்ருதிதி கலு
ஸம்ஸந்தி ஜகதி ஸந்தஸ்த்வாம் || 7

ஹே பரமசிவ! சரணமடைந்தவனும், மிகவும் பீடையைடைந்த வனுமான என்னை, ஏன் உபேக்ஷை செய்கிறீர்கள்? ஏன் தயவு செய்யவில்லை? "சரணமடைந்தவர்களை ரக்ஷிப்பவர், கஷ்டமடைந்த

வர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்குபவர்" என்றல்லவோ ஸாதுக்கள் உம்மைப்பற்றி உலகில் கூறுகின்றனர்.

ப்ரஹ்ரஹ்ரேதி வாதீ பணிதமதாக்ய
இதி பால்தோ பவதா ।
ஸிவ! பால்தீ வதோஹம் ஸ்ரீதோ
ந கிம் த்வாம் கதம் ந பால்யஸ்தே ॥

8

ஒரு வேடுவ தலைவன், தன்னுடைய ஆட்களுக்கு உத்தரவிடும் பொழுது, "அடி, கொல்லு, கொண்டு வா" (ப்ரஹ்ர, ஸம்ஹ்ர, ஆஹ்ர) என்று உத்தரவிடுவது வழக்கம். அவனுக்கு அந்திம காலத்தில், அவனே எதிர்பார்க்காத விதமாக சிவலோக ப்ராப்தி சித்தித்தது. காரணம், ப்ரஹ்ர, ஸம்ஹ்ர, ஆஹ்ர என்ற வார்த்தைகளின் முடிவில், 'ஹ்ர' சப்தம் இருந்தது தான்.

அங்ஙனம் இருக்கையில், 'ஹே பரமசிவ! என்னைக் காப்பாற்றும்' என்று சொல்லிக்கொண்டு உம்மைச் சரணமடைந்த நான், எவ்விதம் உம்மால் ரக்ஷிக்க தகாதவனாக ஆவேன்?

ஸ்ரணம் வ்ரஜ் ஸிவமார்த்தீஸஸ
தவ ஹ்ரேதிதி ஸதாம் கிரஹம் த்வாம் ।
ஸ்ரணம் கதோஹம் பாலய கலமபி
தேஷ்ஸிஸ! பக்ஷ பாதான்மாம் ॥

9

"பரமேஸ்வரனை சரணமடை; அவர் உமது கஷ்டங்களை விலக்குவார்" என்ற ஸாதுக்களின் வார்த்தையினால் உம்மைச் சரண மடைந்திருக்கிறேன். நான் மிகுந்த பாபியாயினும், அந்த ஸாதுக்களிடம் உமக்குள்ள பக்ஷ பாதத்தினாலாவது என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும்.

க்ருஷ்ணா, உலகத்தில் உன்னைவிட பெரியது ஒன்றும் இல்லை என்று நினைத்து விடாதே! உன்னுடைய மாயை உன்னைவிட மிகப் பெரியது. ஏன் என்றால், என் விஷயத்தில் உன்னால் அதை அடக்க முடியவில்லையே!!

மதுரகவி ஆழ்வார் வைபவம்

பாண்டிய நாட்டிலே, திருக்குருகூர் என்னும் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு அருகிலுள்ள திருக்கோளுரிலே, துவாபரயுகத்தில், எட்டு லக்ஷத்து அறுபத்தி மூவாயிரத்து எண்ணூற்று எழுபத்தொன்பதாவதான (8,63,879) ஈஸ்வர வருஷத்தில், சித்திரை மாதத்தில், சித்திரை நக்ஷத்திரத்திலே கணேசரான குழுதருடைய அம்சமும் கருடாழ்வாருடைய அம்சமுமாய் ஒருவர் அவதரித்தார்.

ஸூர்யோதயத்திற்கு முன், கிழக்கிற் காணப்படுகின்ற அருணோதயம் போலப் பராங்குசர் உதிப்பதற்கு முன், தென் தேசத்தில் தோன்றிய இவர், வேத சாஸ்த்ரங்களை இளமையிலேயே பயின்று, செவிக்கினிய செஞ்சொற்களைப் பாட வல்லவராய், அதனால் மதுரகவி என்று திருநாமம் பெற்று, மெய்யுணர்வினால் அவாவற்று, மஹா விரக்தராய், விஷ்ணு பக்தி விஞ்சி, யோக நிஷ்டையில் தேர்ந்து, தீர்த்த யாத்திரை, திவ்ய தேச யாத்திரைகளிலே திருவுள்ளமுடையவராய்ப் புறப்பட்டுச் சஞ்சரிக்கலுற்றார்.

மதுரகவி ஆழ்வார், திவ்யதேச யாத்திரையில், வட நாட்டுத் திருப்பதிகளைச் சேவித்துக் கொண்டு, திருவயோத்தியை அடைந்து, அங்கு அர்ச்சாவதார ரூபமாய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீராம பிரானையும், ஸீதா பிராட்டியையும் ஸேவித்துத் திருவடி தொழுது, அந்தப் பரிசுத்த பூமியில் நித்ய வாஸஞ்செய்யக் கருதிச் சிலகாலம் வஸித்து வந்தார்.

அந்த காலத்தில், ஒரு நாளிரவில் இவர், திருக்கோளூர் எம்பெருமானைத் திசை நோக்கித் தொழக் கருதித் தெற்குத் திக்கில் கண் செலுத்திய பொழுது, அப்பக்கத்திலே வானூற வளர்ந்து விளங்குகின்ற ஒரு திவ்யமான பேரொளியைக் கண்ணூற்று, அது இன்னது என்றறியாமல் 'கிராம நகரங்கள் வேகின்றனவோ? காட்டுத் தீயோ?' என்று சங்கித்துத் திகைத்து நின்றார்.

அங்ஙனம் நின்றவர், இங்ஙனமே அடுத்த இரண்டு மூன்று நாள்களிலுங் கண்டு, அச்சுடர்த்திரள் முச்சுடரொளியினும் மிக்கு விளங்கியதனால், வெகு வியப்புற்றார். மேலும், அதனை அருகிற் சென்று

பார்த்துத் தெளியத் துணிந்து புறப்பட்டார். அச்சோதியைக் குறியாகக் கொண்டு நடந்து சென்றவர், அதி விரைவாக நெடு வழி கடந்து, ஆழ்வார் திருநகரியை அடைந்தார்.

இவர், ஆழ்வார் திருநகரியில் அவதரித்துள்ள சடகோப முனிவரது (நம்மாழ்வார்) திருமேனி விளக்கத்தைச் சேவித்து, இதுவே அத்தனை நெடுந்தூரம் பிரகாசித்தது என்று அறிந்து வியந்தார். அவ்வாழ்வாருடைய நிலைமை, முன்பு தாம் கேள்வியுற்றிருந்தபடியே அப்ராக்ருதமாயிருக்கக் கண்டு, அவர்க்கு கண்புலனும், வாய்புலனும் உள்ளனவா என்பதைச் சில உபாயங்களால் பரிசோதிப்பவரானார்.

அப்பொழுது, நம்மாழ்வார் கண் திறந்து கடாசுதித்து, இவர் கேட்ட கேள்விக்கு ஏற்ற விடை சொல்லி அருளினார். அது கேட்டு மதுரகவி ஆழ்வார், அவரது ஞான வைபவத்துக்கு அதிசயித்து ஈடுபட்டு, அவரையே ஆச்சாரியராகக் கொண்டு ஸரணம் புகுந்தனர்.

அந்த ஸமயத்தில் நம்மாழ்வார், பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் ப்ரஸாதித்து, இவரை ஆட்கொண்டு, பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம் என்னும் நான்கு நிலைகளுக்கு முறையே வேதம், பாஞ்சராத்திரம், இதிஹாஸம், ஸ்ம்ருதி என்பன போல, அர்ச்சாவதாரத்திற்கு ஏற்ற துதி வடிவமான தமிழ் நூல்களை அருளிச் செய்யத் தொடங்கி, சதுர் வேதத்தின் ஸாரமாக நான்கு திவ்ய ப்ரபந்தங்களை அருளிச் செய்து, அவற்றை அம்மதுரகவிக்கு உபதேசித்தருளினார்.

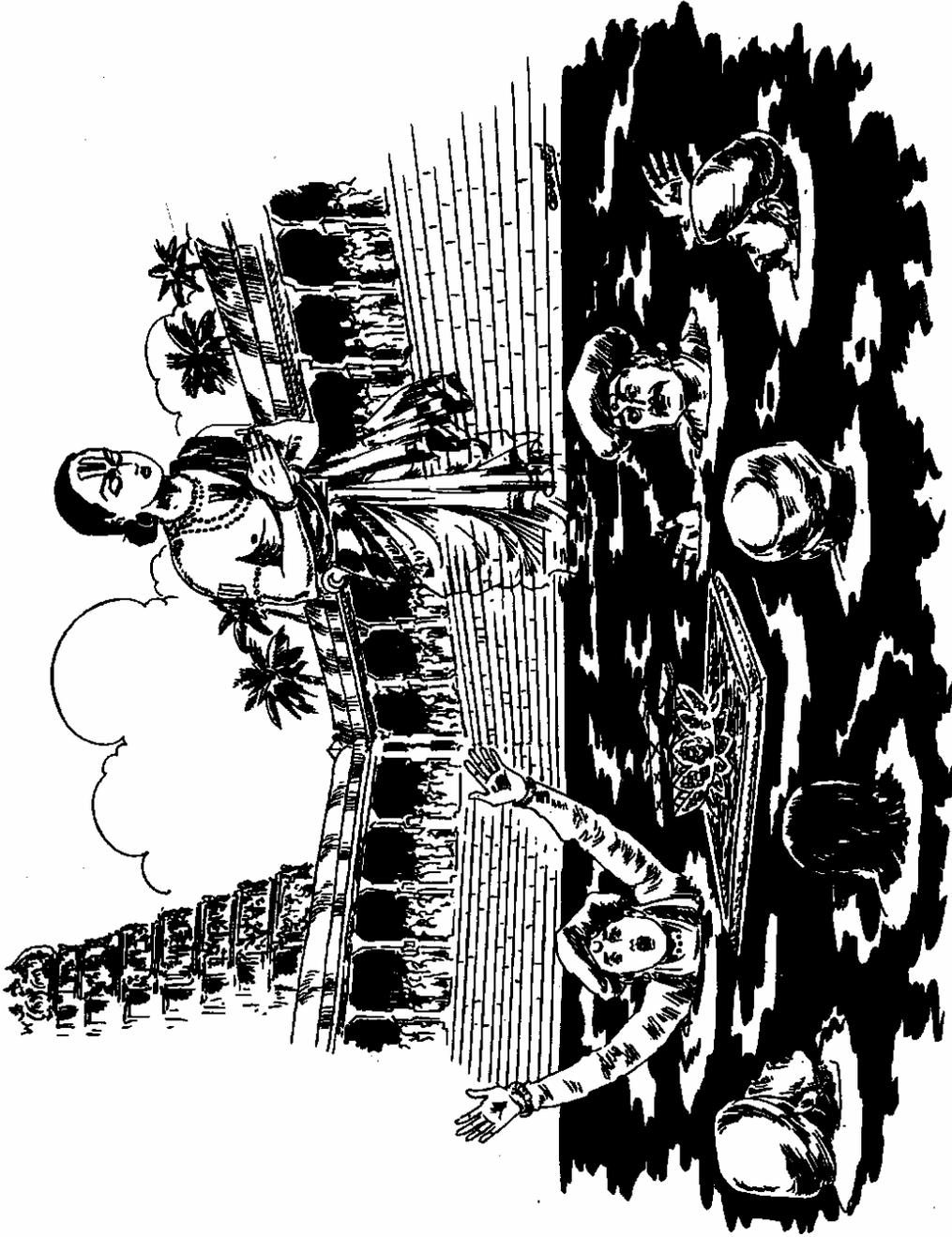
'முந்தின மூன்று யுகங்களில், த்யான, யாக, அர்ச்சனங்களால் போலக் கலியுகத்தில், தோத்திர மாத்திரத்தால் உயர் கதி உளதாம்' என்று நூற்கொள்கைக்கு ஏற்ப மதுரகவிகள் தாம் உபதேசம் பெற்ற திவ்ய ப்ரபந்தங்களைக் கைத்தாளமெடுத்துப் பண்ணிசையோடு, எப்பொழுதும் பாராயணஞ்செய்து கொண்டு திருக்குருகூர் நகர் நம்பிக்கு ப்ரதான ஸிஷ்யராய், பரதாழ்வானுக்கே பணிவிடை புரிந்தொழுகின ஸத்ருக்நாழ்வானைப் போலப் பகவத்பக்தியினும் பாகவத ப்ரதி பக்தியையே பரமானுஷ்டாநமாகத் தலைகொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர்.

அது சமயத்தில் மதுரகவி, அவ்வாழ்வார் விஷயமாக 'கண்ணிருண் சிறுத்தாம்பு' என்ற திவ்யப்ரபந்தத்தைப் பாடி முமுகுகளுக்கு உபகரித்தருளி வாழ்ந்திருக்கையில், தேவிற சிறந்த திருமாற்குத் தக்க தெய்வக் கவிஞரும், பாவிற் சிறந்த திருவாய்மொழி பகர் பண்டிதருமான காரிமாறர், திருநாட்டை அலங்கரித்தார்.

அப்பால், ஆச்சார்யரைப் பிரிந்ததற்கு மிக இரங்கி, அரிதில் தேறிய மதுரகவிகள், அர்ச்சாருபமான ஆழ்வார் விக்கிரகத்தை அத்திருநகரில் ஏறியருளப்பண்ணிப் பிரதிஷ்டை செய்து, அவருக்கு நித்ய, நைமித்திக உத்ஸவங்களை எல்லாம் சிறப்புற நடத்திக் கொண்டு வந்தார். அத்திருவிழாக்களில், 'வேதந்தமிழ் செய்த மாறர் வந்தார்! திருமாலுக்குரிய தெய்வப்புலவர் வந்தார்! அளவிலா ஞானத்து ஆரியர் வந்தார்!' என்று இவை முதலாக அனேக விருதுகளைக் கூறித் திருச்சின்னம் முழங்கி வந்தார். இவற்றைக் கேட்ட அளவிலே, மதுரைச் சங்கத்தாரரது தூண்டுதலால், அவர்கள் மாணாக்கர்கள், மதுரகவிகள் முன்பாக வந்து எதிரிட்டு, 'உங்கள் ஆழ்வார் பக்தரேயன்றிப் பகவானல்லரே; இவர் சங்கமேறிய புலவரோ? இவர் பாடிய திருவாய்மொழி சங்கமேறிய செய்யுளன்றே; இவரை வேதந்தமிழ் செய்தவர் என்று சிலாகிப்பது தகுதியோ?' என்று பல குதர்க்கம் பேசி விருதுகளைத் தடுத்திட்டனர்.

அதற்கு மதுரகவிகள் மனம் பொறாமல் வருந்தி, 'இவர்கட்குக் கர்வ பங்கமாம்படி தேவரீர் செய்தருள வேண்டும்' என்று ஆழ்வாரையே ப்ரார்த்தித்தார். சடகோபரும், ஒரு கிழப் பிராமண வடிவத்தோடு வந்து, 'திருவாய் மொழியில் "கண்ணன் கழலினை நண்ணும் மனமுடையீர்! எண்ணுந் திருநாமம் திண்ணம் நாரணமே"' என்ற பாசுரத்தின் முதலடியை ஒரு சிற்றேட்டில் எழுதிக் கொண்டு போய்ச் சங்க பலகையில் வைத்திட்டால், அவர்கள் செருக்கு அடங்கும்' என்று கூறியருளினார். அந்த நியமனத்தின் படியே, சடகோப பக்தர் கண்ணன் கழலினையை எழுதிய ஏட்டை எடுத்துப் போய் வைத்திட்ட மாத்திரத்தில், சங்கப் புலவர்கள் ஏறியிருந்த பலகை பொற்றாமரைப் பொய்கையில் மூழ்கித் தன் மேலிருந்த புலவர்களை எல்லாம் நீரில் வீழ்த்தி உடனே மேலெழுந்து தன் மீது வைத்த சிறுமுறியை மாத்திரம் ஏந்திக் கொண்டு மிதந்தது.

அப்பொழுது, நீரில் விழுந்து அமிழ்ந்து, தடுமாரியெழுந்து மெல்ல நீந்திக் கரை சேர்ந்த சங்கப் புலவர்கள், ஸகல வேத சாஸ்திரங்களையும் பிறராற் கற்பிக்கப்படாமல், தாமே உணர்ந்த பகவத் அம்சமாகிய ஆழ்வாருடைய தைவிகமான பாண்டித்யத்தைத் தெரிந்து கொண்டு இறுமாப்பொழிந்து, தாம் முன்பு அபசாரப்பட்டதற்கு அனுதாபமுற்று, அதனை கூடித்தற்பொருட்டு, அவரது மஹிமையைக் குறித்துத் தோத்திரமாக தனித்தனியாக ஒவ்வொரு பாடல்பாடி வெளியிடுபவரானார்கள்.

அங்ஙனம் வெளியிடுகையில், அப்பாடல்கள் யாவும்

'சேமங் குருகையோ செய்யதிருப் பார்கடலோ
நாமம் பராங்குசமோ நாரணமோ - தாமந்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கு
முளவோ பெருமானுனக்கு.'

என்ற இப்பாடல் வடிவாகச் சிறிதும் வேற்றுமையின்றி ஒற்றுமைப் பட்டிருக்க, இது பற்றி அவர்கள் அனைவரும் 'இது என்ன அற்புதம்! என்ன அற்புதம்!! இதுவும் ஆழ்வாரது தெய்வத் திருவருளே!!! என்று அதிசயப்பட்டு.

'ஈயாடுவதோ கருடற்கெதிரே இரவீக்கெதிர் மின்மினியாடுவதோ?
நாயாடுவதோ உறுமீப்புலிமுன் நரிகேசரிமுன் நடையாடுவதோ?
பேயாடுவதோ அழகூர்வசிமுன் பெருமான் வகுளாபரணன்னருள்கூர்ந்து
தோவாதுரையா யிரமாமறையின்னொரு சொற்பொருமோவுலகிற் கவியே.'

என்பது முதலாகச் சிற்சில கவிகள் பாடிப் புகழ்ந்து, அன்று முதல் ஆழ்வார்க்கு, விருது கூறல் முதலிய ஸகல விபவங்களையும் முன்னிலும் பல மடங்கு மிகுதியாக நடப்பித்து வந்தனர்.

இப்படி மதுரகவி ஆழ்வார், தமது ஆச்சாரியருடைய பெருமைகளை வெளியிட்டுக் கொண்டு அத்தலத்திலே சில காலம் எழுந்தருளியிருந்து, பின்பு, சிந்தையும்/மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத் தான பேரின்பப் பெரு வீட்டை அடைந்தனர்.

இங்ஙனம், இவ்வாழ்வார், நம்மாழ்வாருக்குத் திருவடித் தொண்டராய்யொழுகியது பற்றி, அவரது திருவடி நிலை மதுரகவிகள் என இவரது திருநாமத்தையிட்டு வழங்கலாகும்.

"ஏரார் மதுரகவி யிவ்வுலகினில் வந்துதித்த
கீராருஞ் சித்திரையில் சித்திரைநாள் - பாருலகில்
மற்றுள்ள வாழ்வார்கள் வந்துதித்த நாட்களிலும்
உற்றதெமக் கென்று நெஞ்சே! ஓர்."

ஸ்ரீ குருஜியிடம், பக்தர்கள் அவ்வப்போது கேட்ட கேள்விகளும், அதற்கு ஸ்ரீ குருஜி அளித்த பதில்களும்

-தொடர்ச்சி

கேள்வி : கடவுளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது ஏதாவது இருக்கின்றது என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா?

பதில் : கடவுளைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாக நான் நினைப்பது, நம்பிக்கையே. கடவுளே எதிரில் வந்து நின்றபொழுதும், வந்திருப்பது கடவுள் தானா என்று சந்தேகம் எழுமாயின் என்ன லாபம்? ஆனால், நம்பிக்கை இருக்குமாயின், கல்லும் ஒருவனுடன் பேசும். ஆகவே, நம்பிக்கைதான் முக்கியம். இந்த நம்பிக்கையும் மாறி மாறி ஏற்படக் கூடாது. தளராத திட நம்பிக்கை வேண்டும்.

கேள்வி : இதையே இன்னும் சுற்று விளக்கி சொல்ல முடியுமா?

பதில் : ஷீரடி ஸாயிபாபாவிடம் ஒரு பக்தை, தனக்கு பாபா ஏதாவது உபதேசம் செய்யவேண்டும் என்று மிகவும் ப்ரார்த்தித்து வந்தார். ஆனால், ஷீரடி பாபாவோ அவளுக்கு எந்த உபதேசமும் செய்யவில்லை. அவளோ, தீவிரமாக உபவாசத்தில் இறங்கி விட்டாள். அவள் பொருட்டு மற்ற பக்தர்கள், ஷீரடி பாபாவிடம், அவளுக்கு உபதேசம் செய்யவேண்டி ப்ரார்த்தித்தனர். ஷீரடி பாபா அவளை அழைத்து, "என்னுடைய குரு எனக்கு உபதேசம் ஏதாவது செய்தார் என்று நினைக்கின்றாயா?" என்று கேட்டார். உடனே அவள், "நிச்சயமாக செய்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், தாங்கள் எப்படி இவ்வளவு பெரிய மகானாய் இருக்க முடியும்?" என்று கேட்டாள். அதற்கு ஷீரடி பாபா அவளிடம், "என் குரு, குரு தக்பிணையாக என்னிடம் இரண்டு காசுகள் கொடு என்று கேட்டார். உடனே, காசுக்கு என்ன செய்வது என்று நான் யோசிக்க, குருநாதர், 'நான் கேட்ட நாணயங்கள் நிஷ்தா, சபூரி ஆகும். அதாவது, என்மேல் சிரத்தை அல்லது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும், பொறுமை அல்லது விடாமுயற்சியும் தான்' என்றார். நான், என் குருநாதர் கூறியது போல் அவரிடம் சிரத்தையும், அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தேன். ஆகவே, நீயும் அப்படியே இருப்பாய்" என்று கூறினார்.

ஆகவே நம்பிக்கையும், பொறுமையும் மிகவும் உயர்ந்தது.

கேள்வீ : சிலர், பாகவதர்களை பணம் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கி விடுகிறார்களே?

பதில் : பணம் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கக் கூடியவர்கள், எப்படி பாகவதர்களாக இருக்கமுடியும்?

கேள்வீ : (ஒரு கீர்த்தியுள்ள ஸ்வாமிகளின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு) அவர் ஜீவன் முக்தரா?

பதில் : அவர் ஞானியா, இவர் ஞானியா என்று கேள்வி கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதால் நமக்கென்ன லாபம்?

நாம் ஞானத்தை அடைந்து விட்டோமா? என்று, நம்மை நாமே கேள்வி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அடையவில்லையென்றால் அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்.

கேள்வீ : ஒருவர் ஜீவன் முக்தரா என்று தெரிந்தால் தானே, நாம் அவரை ஆஸ்ரயிக்க முடியும்?

பதில் : நீ உண்மையான ஸாதகனாக இருக்கும் படித்தில், உன்னை, உன் சாதனைகளில் முன்னேற்றி நடத்துவதற்கு, ஒரு மஹான் அவதரித்திருப்பார். அவரிடம், உன்னை இறைவனே கொண்டு போய் சேர்ப்பார். எக்காலத்திலும், அந்த மஹானிடம் வழுவாத பக்தி கொண்டு, அவரிடம் சரணடைவதே போதுமானது.

கேள்வீ : மக்கள் இன்று பொதுவாக எப்படி உள்ளனர்?

பதில் : ஒரு சாரார், அங்கு ஒருவர், இங்கு ஒருவர் என்று பலரை தேடிச் சென்று, தரிசனம் செய்து, நமஸ்கரித்து 'எல்லோரும் இறைவனின் ஸ்வரூபம் தானே' என்று தங்களுக்குள்ள பரந்த மனப்பான்மையை பறைசாற்றுகின்றனர். மற்றொரு சாராரோ, யாரையும் நம்பாமல் எல்லோரையும் கேலிசெய்து வருகின்றனர்.

கேள்வீ : சிறகு எப்படித் தான் இருக்க வேண்டும்?

பதில் : விவேகத்தாலும் தெய்வ அருளாலும் சரியான குருவை அடைந்து, அவரை சரியான வழியில் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

கேள்வீ : பயன்படுத்திக்கொள்வது என்றால் என்ன?

பதில் : அந்த குரு சொல்கிறபடி கேட்டு நடத்தவே நமக்கு எல்லா விதத்திலும் நன்மையைப் பயக்கும்.

கேள்வி : சிலருக்கு, தங்களிடம் வந்து சொன்னவுடன் குறைகள் தீர்ந்து விடுகின்றன. சிலருக்கு, தாமதமாக தீர்கின்றன. சிலருக்கு தீர்வதே இல்லை. என்ன காரணம்?

பதில் : ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், விவேகானந்தருக்குக் கடவுளை காட்டினார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், அதே சமயம், ராமகிருஷ்ணர் தன்னிடம் வந்த அனைவருக்கும் கடவுளைக் காட்டினாரா? ஆகவே, விவேகானந்தருக்கும், அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பக்குவம் இருந்திருக்கின்றது. அது போல், சிலருக்கு, அவர்கள் ஆசைப்படுவது நடக்காமல் தடுக்கும் கர்மாவின் வீர்யம் குறைந்ததாக இருக்கும். அது, ஒரு மஹாத்மாவின் தரிசன மாத்திரத்தில் நீங்கி விடும். உடனே, அவர்களுக்கு கார்யம் பலிதம் ஏற்படுகின்றது. மற்றவர்களுக்கு, எந்த அளவிற்கு கர்மாவின் வீர்யம் உள்ளதோ, அந்த அளவிற்கு ப்ரயத்தனமும் ஸாதுக்களின் தரிசனமும் தேவைப்படுகிறது. இதுவே, தாமதமாவதற்கு காரணம்.

கேள்வி : அநேக ஞானிகள் ஏன் மெளனமாகவே உள்ளனர்?

பதில் : நமக்கு, எப்படி மனதில் எண்ணங்கள் இல்லாமல் இருப்பது என்பது மிகவும் சிரமமோ, அத்தனை சிரமம் ஞானிகளின் மனதில் எண்ணம் எழும்புவது என்பது. ஆகவேதான், அநேக மஹாத்மாக்கள் மெளனமாகவே உள்ளனர்.

கேள்வி : சிலருக்கு, ஸ்வாமியின் ஆவேசம் வந்து ஆடுவதாக கூறுகின்றார்களே? அது உண்மையா? தெய்வம் இப்படி மனுஷ்யர்கள் மீது வருமா?

பதில் : தெய்வம், மனிதர்கள் மீது ஆவேசிப்பது உண்டு. உண்மைதான். ஆனால், இன்று பலபேர், தங்களிடம் தெய்வம் ஆவேசித்திருப்பதாக கூறி ஆர்ப்பரிப்பது எல்லாம் நம்பத் தகுந்ததாக இல்லை.

கேள்வி : இன்று, அநேக ஸ்வாமிகள் உள்ளார்கள். இவர்கள் அத்தனை பேராலும் உலகத்திற்கு நன்மையே விளையும் அல்லவா?

பதில் : முன்பு, தெய்வீகம் உள்ளவர்கள், தாங்கள் செல்லும் ஆன்மீக பாதைக்கு, மக்களை அனுசரிக்கச் சொல்லி, அவர்களை நடக்கச் செய்து வந்தார்கள். ஆனால், இன்று அநேக ஸ்வாமிகள், தாங்கள் எதை செய்தால் மக்கள் தங்களை கொண்டாடுவார்கள், தங்களுக்கு புகழ் ஏற்படும் என்று லோகத்தை அனுசரித்து நடக்கின்றார்கள். இது அவ்வளவு நல்ல மாற்றம் இல்லை.

ஜாபாலியும் ஸ்ரீ ராமனும்

தசரதன் சொற்படி ஸ்ரீராமன் சீதையோடும், லக்ஷ்மணனோடும் வனவாசம் சென்ற பிறகு, கேகேய நாட்டிலிருந்து திரும்பின பரதன்; ராமன் காட்டிற்கு சென்றதை அறிந்து, பிதாவின் சடங்குகளை செய்து முடித்து, குலகுரு, மஹரிஷிகள், தாய்மார்கள் அனைவரையும் அழைத்துக் கொண்டு, ராமனைப் பார்த்து அழைத்து வந்து பட்டாபிஷேகம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் காட்டிற்குச் சென்று ராமனை கண்டறிந்து அயோத்திக்கு திரும்பி வர பிரார்த்திக்க, ராமன் பரதனை சமாதானம் செய்து, தந்தையின் வார்த்தையை ஒருக்காலும் மீற முடியாது என்றும், பரதன்தான் அயோத்தியை ஆளவேண்டும் என்றும் சொல்லி பலவாறு தர்ம உபதேசங்களைச் செய்தார்.

இத்தருணத்தில், ஜாபாலி என்னும் ஒரு மஹரிஷி, நாஸ்திக வாதத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். எப்படியாவது ராமனை முடி சூட்டிக் கொள்ளும்படி செய்து வைக்கவேண்டும் என்னும் பேரவா கொண்டவர் ஜாபாலி.

ஜாபாலி பேசும் பொழுது " ராமா, ஏன் வீண் கதை பேசுகிறாய்? தாய் என்றும், தந்தை என்றும், நரகம், ஸ்வர்க்கம் என்றும் சொல்வதில் என்ன லாபம். ஸ்வர்க்கத்தையும், நரகத்தையும் எவன் கண்டவன்? யாருக்கு யார் பந்து? மனிதன் உண்டாகிறான், மரிக்கிறான். ஒரு கிராமம் செல்பவன் அங்கு வலிக்கிறான். மறுதினம், அதை விட்டு மற்றொரு கிராமத்தை அடைகிறான். அந்த கிராமத்துக்கும் அவனுக்கும் என்ன சம்பந்தம், நான்கு சக்கரங்கள் கொண்ட வண்டி நிலையத்திலும், தூம சகடங்களிலும் செல்பவர், ஒன்று சேர்ந்து பேசிக்கொண்டு போகிறார்கள். அவரவர்க்கு உரிய இடம் வந்ததும் பிரிந்து விடுகின்றனர். அவர்களில் ஒருவருக்கு ஒருவர் என்ன ஸம்பந்தமுள்ளவர்?

நம் கையில் உள்ள ஆபரணம் மற்றொருவரின் கைகளில் போகிறது. அது, மறுதினமே இன்னொருவன் கைகளில் போகிறது. நிலையான ஸம்பந்தம் யாருக்குமே இல்லை. ஆக, தந்தை, தாய் என்று நேசிப்பதற்கு ஒரு விறகுமில்லை. தாய், தந்தையின் சகல சோணிதங்கள் சேர்ந்தால் பிறப்பு ஏற்படுகிறது. எனவே, தாய், தந்தை என்றிருப்பதாகவும், நரகம், ஸ்வர்க்கம் இருப்பதாகவும் நினைப்பது அறிவிலாத் தன்மை. ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஏற்படும் ஸுகத்தை தவிர வேறு என்ன உள்ளது.

எனவே, ராஜ்யத்தில் முடி சூட்டிக்கொண்டு அளவற்ற போகங்களை அனுபவிப்பது தான் அறிவு பெற்றவனின் செயல். உடலை விட, உயிர் என்பது வேறு எது? உடல் அழிந்ததும் பஸ்பமாகி விடுகிறது. நரகம் எது? ஸ்வர்க்கம் தான் எது? ஆகையால், கடன் வாங்கியாவது நெய்யைக் குடிக்கவும், இன்பங்களையும் அனுபவிக்கவும். நிலையான உயிர் என்பது இல்லாததால், வேதாந்திகள் சொல்லும் மோக்ஷமும் கிடையாது. மோக்ஷம் என்பது பின் எது என்றால் இல்லற வாழ்க்கையை அனுபவிக்கக் கள், சாராயம் முதலியவைகளைக் குடிப்பது. அழகிய மாதர்களுடன் இருப்பது தான் மோக்ஷம்.

போகங்களை அனுபவிக்க அல்லவோ நம் பிறப்பு. வைதீக கர்மங்கள் வீண் என்பதை ஒரு உதாரணத்தால் காட்டுகிறேன். இதிலிருந்து அனைத்தும் பொய் என்பதை நன்கு உணரலாம். அஷ்டகாசாரார்த்தம் என்னும் சடங்கை பித்ருக்களை உத்தேசித்துச் செய்கின்றனர். இதைச் செய்தால் பித்ருக்கள் மகிழ்ச்சி அடைகின்றனராம். இது உண்மையா? ஒருவரை உட்கார வைத்து உண்ணச் செய்வதால் மற்றவருக்கு திருப்தி எப்படி உண்டாகும்? ஏகாதசியன்று ஒருவன் உபவாசமிருந்து, மறுநாள் மற்றொருவனுக்கு போஜனம் அளித்தால், உபவாசம் இருந்தவன் பசி உபாதையினின்றும் விடப்படுவானா? ஒருவன் புசித்த அன்னம் மற்றவனை எப்படி அடையும்? வெளியூர் செல்பவன், தன்னுடன், ஏன் அமுத மூட்டையை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அவனுடைய பசியை நீக்க, அவனது மனைவி, தன் வீட்டில் மற்றவனை அமுது செய்தால் போதுமே.

இம்மாதிரியே, தானம், யாகம் முதலியவைகளால் யாதொரு பலன் ஏதுமில்லை. பணத்தைத் திரட்டுவதற்காக இப்படி ஒரு உபாயத்தைக் கல்பித்தனர். இப்பொழுதும், சிலர் கோயில், குளம் என்றெல்லாம் சொல்லி பணத்தைத் திரட்டுகிறார்கள். பிரஜைகளும் தான தர்மத்தால் புண்ணியம் உண்டாகும் என நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். உண்மையில், இதன் வ்யாஜத்தால் திருடுபவன் பொருளைத் திரட்டித் தன் குடும்பத்தையே போஷிக்கிறான்.

யாகம் செய்பவன், அதில் ஆட்டை வெட்டுகிறான். ஹிம்ஸையை செய்வது கூடாதென்றால், இது ஹிம்ஸை அல்ல; ஆட்டுக்கு இது சிகிச்சையாம். ஆடு இறந்ததும், தனக்கு முன்பே ஸ்வர்க்கம் செல்லுகிறதாம். ஆட்டுக்கு உயர்ந்த ஸுகத்தை தரவல்ல சிகிச்சை இது.

சிகித்ஸகன் (வைத்தியன்) செய்யும் வியாபாரத்திற்கு ஸமமானது இது என்று கூறுகின்றனர். இது உண்மையானால் தனது தகப்பன், பாபிஷ்டனாயிருக்கிறபடியால் அவன் ஸ்வர்க்கம் செல்ல நினைத்து,

அவனது தலையை யாகத்தில் வெட்டலாமே! இந்த லாபத்தை நினைத்துத் தகப்பன் தலையைக் கொய்ய, ஏன் யாரும் முன் வருவதில்லை? ஆக, பொருளைத் திரட்டுவதற்கு இது ஒரு திருட்டுத்தனமான தொழில். ஆகையால், கண்களுக்குப் புலப்படும் விஷயங்கள்தான் உண்மையில் உள்ளன. பரோக்ஷத்தில் இருப்பதை யார் கண்டனர்? எனவே, இப்பொழுது இராஜ்ஜியத்தில் முடி சூடிக்கொண்டு வாழ்வது தான் நம் கண்ணுக்குத் தெரிந்த விஷயம். புண்யம், பாவம், சொர்க்கம், நரகம் இவைகளை நாம் நேரில் கண்டறியாததால் அதைப்பற்றி யோசிப்பது தகுந்ததன்று என்று சொல்லி முடித்தார்.

ஜாபாலி சொன்னதைக் கேட்ட ராமனுக்குச் சொல்லொண்ணாத சினம் வந்தது. பாம்பினின்றும் ஜனங்கள் பயப்படுவது போல் பொய் பேசுவதிலிருந்து நாம் பயப்படவேண்டும். தர்மம், ஸத்யம் இவையெல்லாம் பரலோகத்திற்கு ஆதாரமானது. ஈசுவரன் ஒருவன் இருந்து, தான் எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறான். அவனன்றி கைகளையும், கால்களையும் அசைக்கமுடியுமா? வேதங்கள் உரைப்பது பொய்யாகுமா? இக லோகம் தான் உண்டு, பரலோகம் இல்லை எனக் கூறுபவர் எமனுடைய ஹிம்சைக்கு ஆளாகிறார்கள். கடவுள் இல்லாவிடில், நாம் நினைத்ததை, நம்மால் பூர்த்தி செய்துக்கொள்ள முடியுமா? எவ்வளவோ முயற்சியோடு தொழிலைச் செய்தும், பயனை அடையாமல் ஏன் இருக்கிறான்? இட்ட பயிர் ஒருவனுக்குப் பலனை அளிக்கிறது; மற்றவனுக்கு இல்லையே! குழந்தைகள் உண்டாக வேண்டும் என்று சிலர் விரும்பியும் சந்ததிகள் பெறுவதில்லையே. சிலர் வேண்டாம் என்றாலும் அளவற்ற புதல்வர்கள் பிறக்கிறார்கள். மறை உரைக்கும் பொருள் எல்லாம் மெய்யென்று சொல்பவர்களே ஆஸ்திகர்கள்.

கடவுள் இல்லையென்றால் கர்ப்பத்தில் உள்ள சிசுவிற்கு ஆகாரம் எப்படிக் கிடைக்கும்? ஒருவர் உண்டால் மற்றவருக்குப் பசி அடங்காது என்று நீ சொன்ன ரீதியில் கர்ப்பிணி ஸ்திரீ புசிப்பது குழந்தைக்கு எப்படிச் சேரும்? பசுவால் உட்கொள்ளப்பட்ட புல் பாலாக எப்படி மாறுகிறது? அதேபோல், எருதுவால் உட்கொள்ளப்பட்ட புல் பாலாவதில்லையே? பெண்களிடமிருந்தே கர்ப்பம், குழந்தை உண்டாகிறது. என்ன காரணம்? உலகத்தில், இன்ப துன்பங்களின் வ்யவஸ்தை காணப்படுகிறபடியால் தர்மங்களைச் செய்பவனுக்கு நன்மை என்றும், பாபம் செய்பவனுக்குத் தீமை என்றும் கொள்ள வேண்டும்.

கண்ணில் புலப்படும் பொருள்தான் உண்டு என்றால் உன்னுடைய மனைவியும் புதல்வர்களும் வெளியூரில் இருக்கும்போது, அவர்களை நீ

காணாததால், அவர்களைப் பார்க்க, நீ வெளியூர் செல்வது குற்றமாகி விடும். உன் கண்களுக்கு வெளியூரும் தெரிவதில்லை. அவர்களும் காணப்படவில்லை. ஊகித்து அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அநுமானமும் பிரமாணம் ஆகிவிடும். அதை நீ அங்கீகரிக்கவில்லை. ஒன்றும் அறியாத சாமான்ய மனிதனிடம் நாஸ்திக வாதத்தைக் கூறினால் சாருவான (அழகான) வார்த்தை என்று ஒப்புக்கொள்வான். விஷயம் அறிந்தவர்களிடம் கூறினால், ஐயோ பாவம் என்று மௌனமாகப் போவான். பகவானிடமே நாஸ்திக வாதம் செய்தால் கோபத்துக்கு அளவில்லையே.

“ஸாக்ஷர விபீதாச்சேத் ராக்ஷஸா ஏவ சேவலம்”.

நன்கு படித்தவர்கள், காரண விசேஷத்தால் நாஸ்திக வாதம் செய்ய ஆரம்பித்தால், ராக்ஷஸர்களுக்கு ஸமமாவார்கள்; ஸாக்ஷரா; என்பதை திருப்பிப்படித்தாலும் ராக்ஷஸர்கள்தான். துஷ்டர்களைக் குறித்துத் தர்மோபதேசம் செய்தால், அது நல்லோருக்குத் தீமை செய்வதில் முடியும். வெளியே ஆஸ்திக்ய வேஷத்தைத் தரித்து உள்ளே நாஸ்திக்யம் ஓடினால் பயன் என்ன?” ஜாபாலி வாக்யத்தைக் கேட்டதும், உலகில் ஆஸ்திக்யத்தைப் பரப்பவேண்டும் என்று உபதேசம் செய்தான் ராமன்.

ஸ்வர்க்கத்துக்காகத் தனது தகப்பன் தலையையே ஏன் வெட்டவில்லை என்று ஓர் கேள்வி உண்டாயிற்று. இதற்கு விடை கேண்மின், உணவு உண்டதும் தாம்பூல சர்வணத்துக்காக வெற்றிலையை வாங்கிவரப் புத்திரனை கடைக்கு அனுப்புகிறார் பிதா. ஏன்? தன் தோட்டத்தில் உள்ள, ஏதாவது ஒரு பச்சிலையை மென்று தின்னலாமே! தாம்பூலத்தைக் காட்டிலும் முறமுறப்பு தரவல்ல இலைகள் எத்தனையோ இருக்கின்றனவே. பணச்செலவுமில்லை.

வைத்யர்களும், அந்தந்த வியாதிகளைக் களைய அந்தந்த மருந்துகளைத் தான் உபயோகிக்கிறார்கள். பார்வைக்கு மாத்திரை ஏக ரூபமாக இருந்த போதிலும், குணத்தில் வைஷ்மயம் இருக்கிறது. A, B, C, D, என வைட்டமின்கள் வேறுபட்டுத் தான் உள்ளன.

இவ்வாறு வேதம், சாஸ்த்திரம் கூறுபவை உண்மையான படியாலும், சிரார்த்தங்களில், ப்ராஹ்மணரிடத்தில் மந்திரங்களைச் சொல்லி ஆவாஹனம் செய்வதால் அவ்விடம், வஸு, ருத்ர, ஆதித்யர்கள் வருகின்றனர். இவர்கள், நித்ய பித்ருக்களானபடியால், ஸந்துஷ்டரானால், மறுபிறவியை அடைந்த போதிலும் நம் பித்ருக்களுக்கு அன்றைய தினம் ஸுகத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்கள், இல்லையேல் சபிக்கின்றனர்.

நாம் தபால் நிலையத்தில் ரூபாயை M.O. செய்கின்றோம். அதே ரூபாய் செல்வதில்லை. வேறு ரூபாயைத் தான் நம் பந்துக்கள்

பெறுகின்றனர். அது போல், நம்மால் கொடுக்கப்பட்ட ஆஹாரத்துக்கு அநுரூபமாக (வஸ்தரம், தக்ஷிணை, போஜ்ய பதார்த்தம் இதற்கு அநுரூபமாக) வேறு ஆகாராதிகளை நித்ய பித்ருக்கள் கொடுக்கின்றனர்.

நம்மால் கொடுக்கப்பட்ட ரூபாயா, தேசாந்திரம் செல்கிறது? இல்லையே. ஒருவன், M.O. செய்யாமல், ஒருவனை மனதில் நினைத்துக்கொண்டு ஆயிரம் ரூபாயை குளத்தில் போட்டு விட்டான். அப்பொழுது, அந்த ரூபாய் நினைக்கப்பட்ட மனிதரிடம் செல்வது இல்லை. ஏன்? M.O. ஃபாரத்தை வாங்கவேண்டும். அதில், விலாசம் முதலியவைகளை எழுத வேண்டும். தபால் நிலையத்தில் ரூபாயைக் கட்டவேண்டும். இம்மாதிரி நியமங்களுடன் செய்தால், இஷ்டப்பட்டவர்களிடம் ரூபாய் போய்ச் சேரும். அதைப்போல் இங்கும் சிரத்தை, த்ரவ்யம், ஹோமம், வஸ்தரம், மந்த்ரோச்சாடனம், முதலியவைகளுடன் ஓர் அந்தணரிடம் ஆவாஹனம் செய்து கொடுத்தால், அவச்யம் இஷ்ட பித்ருக்களிடம் போய்ச் சேரும் என்பதை உணரவும்.

Courtesy : பெருக்களணை, மாடபூசி ஸ்ரீ. உ. வே. சக்ரவர்த்தியாசார்ய ஸ்வாமி

மதுரமுரளி மாத இதழிற்கு சந்தாதாரர்கள் வரவேற்கப்படுகிறார்கள்.
வருஷச் சந்தா ரூ.60/-தனிப் பிரதி ரூ.5/-
டிமாண்டு டிராப்டை 'குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்' என்ற பெயரில் வாங்கி, உறை மீது

மதுரமுரளி, V. சங்கரன்,

5/3, MIG Flats, பி.டி. ராஜன் ரோடு,

கே.கே. நகர், சென்னை - 600 078

தொலை பேசி எண் : 4840527

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பவும்.

மணியார்டர் மூலமும் மேற்கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்பலாம்.

மிஷன் சார்பில் "சாந்தீபனி குரு குலம்" என்ற டிரஸ்டின் கீழ் சாம் வேத பாடசாலையும், யஜுர் வேத பாடசாலையும் சென்னை வளசரவாக்கத்தில் நடைபெறுகின்றன. பாடசாலைக்கு நன்கொடைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. அனுப்பும் நன்கொடைகளுக்கு வருமான வரி விலக்கு உண்டு. பாடசாலைக்கு வித்யார்த்திகளையும், 'மதுரமுரளி' இதழுக்கு சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தும், விளம்பரங்களை அனுப்பி வைத்தும் உதவக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

நூற்றாண்டு விழா காணும் சிகாகோ வீரரின் தமிழக விஜயம்

1893ல், சிகாகோ நகரத்தில் நடைபெற்ற சர்வமத சபையில், ஸ்வாமி விவேகானந்தர், இந்து சமய வேதாந்த தத்துவத்தின் உலகளாவிய நோக்கையும், ஒப்பற்ற சர்வ சமய ஒற்றுமையையும் தனக்கே உரிய பேச்சாற்றலினால் எடுத்துரைத்தார். சிகாகோ நகரத்தின் பெயர், அதற்கு முன் வேறு எந்த வகையிலும் வரலாற்றில் இடம் பெறாமலிருந்தாலும், பல்வேறு உலக சமயங்கள் ஒன்று கூடி கருத்துப் பரிமாற்றங்களை செய்து கொண்டதால், சிகாகோ நகருக்கு உலக சமய வரலாற்றில் நிரந்தரமான சிறப்பு இடம் கிடைத்து விட்டது.

சிகாகோ சர்வ மத சபையில், ஸ்வாமி விவேகானந்தர் வேதாந்த சிங்கமாக கர்ஜனை செய்து, இந்து சமயம், உலகின் பிற முக்கிய மதங்களான யூத் சமயம், ஜொராஸ்ட்ரியன், சமணம், பௌத்தம், க்ருத்துவம், இஸ்லாம் முதலான சமயங்களுக்கு எந்த வகையிலும் தாழ்ந்தது இல்லை என்பதை ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தியதுடன் வேதாந்த சமயம், உலக சமயமாக விளங்கக்கூடிய தன்னிகரற்ற பெரும் தகுதியை பெற்றுள்ளது என்பதை, ஆன்மீக வீரம் வெளிப்படுமாறு அவர் நிகழ்த்திய சாதனையால், சிகாகோ வீரர் என்ற சிறப்புப் பெயர் அவரை நாடி வந்தது.

இந்தியாவில் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில், ஆதி சங்கர பகவத்பாதரின் திக் விஜயம் எவ்வாறு இந்து சநாதன தர்மத்திற்கு ஒரு புத்தெழுச்சியை தந்ததோ, அதே போல் கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், ஸ்வாமி விவேகானந்தரின் சிகாகோ விஜயம் புத்தெழுச்சியை தந்தது. சநாதனம் என்ற சொல்லிற்கு நித்ய நூதனம் என்று யாதக் முனிவர் பொருள் கூறியது, இங்கு நினைவு கூர்வதற்கு உரியது. சநாதன தர்மத்தின் நித்ய நூதனத்தை, ஸ்வாமி விவேகானந்தர் 1893ல் உலகறிய செய்துவிட்டு, 1897ல் பாரத புண்ய பூமிக்கு திரும்பி வந்தார். இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஜயத்தின் நூற்றாண்டு விழா 1997ல் இப்பொழுது கொண்டாடப்படுகிறது.

ஆதி சங்கர பகவத்பாதரே, ஸ்வாமி விவேகானந்தராக மீண்டும் வந்தாரோ எனக் குறிப்பிட்டு, மகாகவி பாரதியார் பாடிய பின்வரும் பாடலின் வரிகளை நாம் பொருளறிந்து பாராட்ட கடமைப்பட்டவர்களாவோம்.

“வானந் தம்புகழ் மேலி விளங்கிய
 மாசீலாதி குரவனச் சங்கரன்
 ஞானந் தங்குமிந் நாட்டினைப் பின்னரும்
 நண்ணி னானென தேசுறு மல்வலே
 கானந்தப் பெருஞ்சோதி....”

ஸ்வாமி விவேகானந்தரின் இத்தகைய அரிய சாதனைகளுக் கெல்லாம் மூல காரணம், அவர், குருதேவர் பூர் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் தலைமைச் சீடர் என்பதினாலாகும். சீடர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் அவர்களுக்குள்ளே புதைந்து கிடைக்கும் பேராற்றலை வெளிப்படுத்தி வழிகாட்டுவதிலும் இந்து சமயத்தின் குரு பாரம்பரியம் ஒப்பற்ற சாதனை படைத்துள்ளது; படைத்து வருகின்றது.

குருதேவரின் ஆன்மீக போதனைகளில் தோய்ந்து, உறைந்து, திளைத்து நிர்விகல்ப சமாதியிலேயே பெருநாட்டம் கொண்டார் ஸ்வாமி விவேகானந்தர். ஆனால், குருதேவர் பரமஹம்ஸர், ஸ்வாமி விவேகானந்தரை கடிந்து கொண்டு, அவருடைய ஆன்மீகத் தொண்டின் வழித்தடத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். அந்த தடத்திலே சென்றதினால்தான், ஸ்வாமி விவேகானந்தர் சிகாகோவை அடைய முடிந்தது. குருதேவரின் பாஷ்யகாரராக ஸ்வாமி விவேகானந்தர் வளர முடிந்தது.

சிகாகோ விஜயத்தைத் தொடர்ந்து, ஸ்வாமி விவேகானந்தர் மேற்கொண்ட உலகச் சுற்றுப் பயணங்களில், குருதேவரின் போதனைகளும் பயணம் செய்தன. தசுஷிணேச்வரம் காளிகோவிலில் எளிய பூசாரியாக அறிமுகமான ராமகிருஷ்ணரை, உலக சமயாச்சாரியாராக உலக மக்கள் விச்வரூப தரிசனம் பெற வைத்தவர் ஸ்வாமி விவேகானந்தர். இந்த முயற்சியில், ஸ்வாமி விவேகானந்தரும் புகழ்பூத்த ஆச்சாரிய புருஷராக உயர்வெய்தினார்.

குருதேவர் பரமஹம்ஸர் மூலவராக இருக்க, ஸ்வாமிஜி உத்ஸவராக பவனி வந்தார். நடமாடும் சர்வமத மகாசபையாக விளங்கிய குருதேவரின் சீடர், சிகாகோ சர்வமத சபையில் சர்வ சமய நல்லிணக்கத்தை வலியுறுத்திப் பேசியது வியப்பொன்றுமில்லை. சர்வ மத சபையில் ஆன்மீக ஆளுமையால் சபையோரைக் கவர்ந்தார். அமெரிக்க அறிஞர்களும், பத்திரிகைகளும், ஸ்வாமிஜியைப் போற்றி புகழ்ந்த அளவுக்கு மற்றவர்களை புகழவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வளவிற்கும் “இந்து சமயம்” என்ற பொருளைப் பற்றி மட்டுமே அவர் எழுதிப் படித்தார். பிற சொற்பொழிவுகள் அனைத்தையும் எவ்வித

குறிப்புகளுமின்றி பேசும்பொழுது ஊற்றெடுத்த கருத்தோட்டங்களைக் கொண்டு பேசினார்.

திக்கித்திக்கி பேசியும், எளிய சொற்களைப் பெய்தும், குருதேவர் ராமகிருஷ்ணர் கூறி அருளுரைகள், ஸ்வாமி விவேகானந்தரின் நாவன்மை மிக்க இலக்கியமாக சிகாகோ சர்வமத சபையில் புதிய கோலம் புனைந்தது. இந்து சமயத்தின் பிரஸ்தான த்ரயமாக அமைந்துள்ள உபநிடதம், பிரம்ம சூத்ரம், பகவத் கீதை போன்று குருதேவர் பரமஹம்ஸரின் அருளுரைகளும் கற்றோரால் எடுத்தாளப்பட்டு வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்வாமி விவேகானந்தர், 1897 மே மாதம் முதல் தேதியன்று கல்கத்தாவில் ராமகிருஷ்ண மடம், மிஷன் இரண்டையும் தோற்றுவித்தது. அவரது மேலை நாட்டுப் பயண அனுபவத்தில் உருவானதாகும். ஆதி சங்கர பகவத்பாதர் இந்தியாவின் வடக்கு-தெற்கு மேற்கு-கிழக்கு பகுதிகளில் அத்வைத வேதாந்த பிரச்சாரத்திற்காக திருமடங்களை நிறுவியது எப்படி இந்து சமய வளர்ச்சிக்கு பயன்பட்டு வருகிறதோ, அதேபோல் ஸ்வாமி விவேகானந்தர் உருவாக்கிய ராமகிருஷ்ண மடம்-மிஷன் இந்தியாவிலும் இந்தியாவைக் கடந்து உலகின் பல பாகங்களிலும் இந்து சமய வளர்ச்சிக்கு பயன்பட்டு வருகிறது.

ஸ்வாமி விவேகானந்தர், சிகாகோவிலிருந்து கொழும்பு வழியாக 1897 ஜனவரி 26-ஆம் தேதி பாம்பனில் அடி எடுத்து வைத்தார். ஜனவரி 26-ஆம் தேதியிலிருந்து, ராமேஸ்வரம், பரமக்குடி, மானாமதுரை, மதுரை, திண்டுக்கல், திருச்சி, தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், செங்கல்பட்டு வழியாக பிப்ரவரி 6-ஆம் தேதியன்று சென்னையில் எழுந்தருளினார். பிப்ரவரி 14-ஆம் தேதி வரை சென்னையில் ஸ்வாமிஜி தங்கியிருந்த போது, சிகாகோ விஜயத்தின் எதிரொளியை ஆன்மீக நேயர்கள் கண்டும், கேட்டும், பக்தி பரவசத்தில் ஆழ்ந்தும், ஞானத்தெளிவு பெற்றும் மகிழ்ந்து வந்தார்கள்.

அன்றைய சென்னை நகரின் மொனா கடற்கரையில், "காஸில் கர்னான்" என்ற மாளிகையில், ஸ்வாமிஜி ஒன்பது நாட்கள் தங்கியதால் நிகழ்ந்த ஆன்மீக விழாவை நவராத்திரி விழா அனுபவத்துடன் ஒப்பிட்டவர்களும் உண்டு, அந்த காஸில் கர்னான் என்ற மாளிகை, "ஐஸ் ஹவுஸ்" என்றும் பெயர் பெற்று வந்தது. ஸ்வாமி விவேகானந்தர் பிறந்த நூற்றாண்டு விழாவில் "விவேகானந்தர் இல்லம்" என்னும் புனிதப் பெயரை ஏற்றுக் கொண்டது.

ஸ்வாமி விவேகானந்தருடைய சிகாகோ சொற்பொழிவு, 1993ல் நூற்றாண்டு விழாவைக் கண்டது. அவருடைய தாயகம் திரும்பும் நிகழ்வு, இந்த ஆண்டில் 1997 ஜனவரியில் நூற்றாண்டு விழாவை கொண்டாடு கிறது. இதே ஆண்டில் மே மாதம் முதல் தேதியில் அவர் தோற்றுவித்த ராமகிருஷ்ண மடத்தின் நூற்றாண்டு விழா தொடங்க உள்ளது.

ஒரு சொற்பொழிவிற்கு, ஒரு விஜயத்துக்கு நூற்றாண்டு விழா எடுப்பதென்பது வரலாறு காணும் ஆக்கப்பூர்வமான புதுமையாகும். இந்த புதுமையின் நோக்கம், செயற்பாடு, பயன் யாவுமே இந்து சநாதன தர்ம துவஜத்தை திரிகரண சுத்தியோடு உயர்த்தி பிடிப்பதற்கே ஆகும். ஸ்வாமிஜியினுடைய சொற்பொழிவு, வருகை முதலானவை நூற்றாண்டு விழாக்களை கொண்டாடினாலும், அவற்றின் காரண கர்த்தாவாக விளங்கிய ஸ்வாமி விவேகானந்தருடைய மண்ணுலக வாழ்க்கை முப்பத்தொன்பது ஆண்டுகள், ஐந்து மாதங்கள் இருபத்தி நான்கு நாட்கள் கால அளவில் அடங்கிவிட்டது. கால தத்துவ கண்ணோட்டம் ஞானிகள் வாழ்க்கையில் பொருளற்றதாகிவிடும். ஏனெனில், அவர்கள் கால தத்துவத்தை வென்றவர்கள். எவ்வளவு காலம் அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பது முக்கியமல்ல. ஆனால், அவர்கள் மானுட வாழ்க்கையின் கால ஒட்டத்தை எவ்வாறு ஜீவ நதியாக வளம்பெற செய்து வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய நூற்றாண்டு விழாக்கள், இந்து சமயத்துக்கு மட்டுமல்ல, உலக மானுட வர்க்கம் முழுவதற்கும் உரியது. இதுவே வேத வாழ்க்கையின் சாரமும் ஆகும். இதைத்தான் மகாகவி பாரதியார்

“வியனுல கனைத்தையும் அமுதென நுகரும்
வேத வாழ்வினை கைப் பிடித்தோம்”

என்று ஜய பேரிகை கொட்டினார்.

- பெ.சு. மணி

முன் அட்டைப்படம் : காஞ்சியில், ஸ்ரீ மஹா பெரியவாளின் அதிஷ்டானம்.

பின் அட்டைப்படம் : திவ்யநாம சங்கீர்த்தனத்தில், ஸ்ரீ குருஜி
Photo by Sri S. Sridhar.

ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷனைகளிலிருந்து - 18

(பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷியின் அருணாசல அக்ஷர மண மாலை - ஸ்ரீ குருஜியின் உபன்யாஸத்திலிருந்து சில பகுதிகள் - தொடர்ச்சி)

தன்னுடைய சொந்த பந்தங்கள் உட்பட சர்வத்தையும் பரித்யாகம் செய்து, சாமர்த்தியமான தியானசாலியாக இருந்த ஜடபரதரை, ஒரு மான் குட்டி மயக்கி விட்டது. காரணம், அவருடைய பக்தி, சாதனை பூர்வமான பக்தியாகும். ஆனால், கோபிகைகளுடைய பக்தியானது, ப்ரேம பூர்வமான பக்தியாகும். கால நேரம் நிர்ணயங்களுக்கு உட்பட்டு பக்தி செய்யாமல், க்ருஷ்ணனை நினைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம்கூட தனக்கு இல்லாமல், சதா சர்வ காலமும், ஹ்ருதயத்தில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனையே நினைத்து, க்ருஷ்ணனைப் பற்றியே பேசி, க்ருஷ்ணனுக்காகவே வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

எப்படி ஒரு தாயார், தன்னுடைய குழந்தையினிடத்தில் ஸ்வபாவமாகவே வாத்தஸ்யத்தை கொட்டுகிறாளோ, எப்படி அந்த குழந்தை தன் அருகில் இல்லாத சமயங்களில்கூட, அந்த குழந்தையையே எண்ணி ஸ்மரிக்கிறாளோ அப்படியே, ப்ரேம பக்தன் சதாசர்வ காலமும் சங்கல்பம் இல்லாமலேயே ஈஸ்வர ஸ்மரணையிலேயே இருப்பான்.

குரு க்ருபையினாலேயே இப்பேர்ப்பட்ட ப்ரேம பூர்வமான பக்தி ஒருவனுக்கு சித்திக்கும். ஆகையினால், இந்த நாயகி, தனக்கு எல்லாமாக இருக்கும் அருணாசலேஸ்வரனைப் பார்த்து "அருணாசலேஸ்வரா, எனக்கு இந்த ப்ரேம பக்தியை அனுக்ரஹம் செய். நான் அதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறாள்.

இந்த நாயகியானவள், தான் உத்தம பதிவ்ரதா சிகாமணியாக இருக்க விரும்புவதால், தன்னுடைய மனது, வாக்கு சரீரம் சகலத்தையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய ஆசைப்படுகிறாள். ஏனென்றால், இதுதான் பரிபூரணமான சரணாகதியாகும்.

சரணாகதியும், ஞானமும் ஒன்றுதான். ஞானத்தில் தன் சாதனையினால் அகந்தையை அழித்து விடுகிறான் சாதகன்.

சரணாகதியில் குருவினடத்திலோ அல்லது பகவானிடத்திலோ பக்தனுக்கு திட விகவாசத்தினால் அகந்தை தானாக அழிந்து விடுகிறது. குரு பக்தனாக இருந்தால், குருவின் சங்கல்பமே தன்னுடைய சங்கல்பமாக பக்தன் கொள்ள வேண்டும். பகவத் பக்தனாக இருந்தால் பகவானின் சங்கல்பத்தையே தன்னுடையதாக கொள்ள வேண்டும். தனக்கு ஏற்படக் கூடிய சுகமும் துக்கமும் பகவானின் இஷ்டம் என்று கொள்ள வேண்டும். குருவுடன் பக்தன் ஐக்கிய பாவத்துடன் இருக்க வேண்டும். சோக மோஹாதிகளில் கலங்காமல் இருப்பது தான் உத்தம ப்ரபன்னனுடைய லக்ஷணம்.

அதே போல், இந்த நாயகி, தன்னை முழுவதுமாக அருணாசலேஸ்வரனிடம் அர்ப்பணிக்க விரும்புவதால், தன்னுடைய மனது சிறிதும் சலனமடைவதை விரும்பாமல், எப்பொழுதும் அருணாசலேஸ்வரனுடைய தியானத்திலேயே இருக்கப் பிரார்த்திக்கிறாள்.

மேலும் "உனையே மாற்றி" என்று நாயகியானவள் சொல்வதாகக் கொள்ளும் பொழுது," எவ்வாறு தியானம் செய்பவர்களுக்கு, பகவான் சில சமயத்தில் சுலபனாகவும், சில சமயத்தில் துர்லபனாகவும் இருக்கிறானோ, அப்படி இல்லாமல், தன் ஸ்வபாவத்தை மாற்றிக் கொண்டு, என்றும் தன் ஹ்ருதயத்தில் சாஸ்வதமாக இருக்க "ஓடாது உளத்தின் மேல் உறுதியாய் இருப்பாய் அருணசலா" என்கிறாள்.

இந்த ப்ரேம பூர்வமான பக்தியினால், ஹ்ருதயத்தில் சாஸ்வதமாக பகவான் இருக்கும்பொழுது, முதல் பாட்டில் கூறியபடி "அருணாசலம் என அகமே நினைப்பவர் அகத்தை வேறுப்பாய் அருணசலா" என்று அபேத பாவத்தினால் அத்வைத சித்தி ஏற்படுகிறது.

இதற்கு உதாரணம், உத்தர தேசத்தில் உள்ள ராமாயணத்தில் ஒரு சம்பவம் ஒன்று வர்ணிக்கப்படுகிறது. 'சீதை அசோகவனத்தில் இருக்கும் பொழுது சோகமாகவும் வியாகூலமாகவும், ஸதா ராமனுடைய ஸ்மரணத்தில் இருந்தாள். தனக்கு அனுகூலமாக உள்ள த்ரிஜடை என்ற ராக்ஷஸியிடம் ஒரு தடவை பேசும் பொழுது,

"ராமர், என்னைத் தேடி இங்கு வரும்போது, இந்த இடத்தில் என்னைக் காணப் போவதில்லை. அதற்கு பதிலாக இன்னொரு ராமரைத் தான் காணப்போகிறார். ஏனென்றால், நான் ஸதா ஸர்வகாலமும் ராமனுடைய தியானத்திலேயே இருப்பதால் நான் ராமனாக மாறி விடுவேன் என்ற ஐயம் இருக்கிறது" என்று சொன்னாள்..

அதற்கு த்ரிஜடை, சீதைக்கு சமாதானமாக பதில் கூறும்பொழுது, “தாங்கள் எப்படி ஸ்தா ஸ்ரீ ராமனுடைய தியானத்தில் இருந்து கொண்டு ராமராகவே மாறி விடுவீர்களோ, அப்படியே ஸ்ரீ ராமபிரானும், தங்களுையே நினைத்து சீதையாகி மாறி இருப்பார். ஆகவே, ஒரு ராமரும் ஒரு சீதையும் எப்படியும் இருப்பார்கள். நீங்கள் கவலைப்படவேண்டாம்” என்று சொன்னதாக வருகிறது.

இதன் தத்வார்த்தம் என்ன என்றால், எந்த ஸ்வரூபத்தை தியானம் செய்கின்றோமோ அந்த ஸ்வரூபமாகவே நாம் மாறிவிடுகிறோம். தான் அருணாசலேஸ்வரனுடன் ஐக்கியமாக வேண்டுவதால் இந்த நாயகி, அருணாசலேஸ்வரருடைய தியானம் தன் உள்ளத்தில் உறுதியாக இருக்க பிரார்த்திக்கிறாள்.

தொகுப்பு :- முரளிதர தாஸன்

- தொடரும்

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷியின் “அருணாசல அக்ஷர மண மாலை” - ஸ்ரீ குருஜியின் உபன்யாஸ கேசட்டுகள் - மூன்றாம் பாகம் (7 காஸெட்டுகள்) வெளிவந்துள்ளன.

கிடைக்கும் இடங்கள்:

1. ஸ்ரீ ரமண கேந்திரா டிரஸ்ட்,
20, அலமேலுமங்காபுரம்,
மைலாப்பூர்,
சென்னை - 600 004.
Phone : 4935037
2. ஸ்ரீ S. பாலகிருஷ்ணன்
36/14, D.S, அபார்ட்மெண்ட்ஸ்,
பிள்ளையார் கோயில் தெரு,
ஜாபர்கான் பேட்டை,
சென்னை - 600 083.
Phone : 4896264 PP

செய்திகள்

டிசம்பர் 16-ந் தேதி முதல் ஜனவரி 14-ந் தேதி வரை

சென்னை ப்ரேமிக பவனில் த்னூர்மாத பூஜை நடந்தது. ப்ரதி தினம், காலை 5 மணிக்கு, பெருமாளுக்கு திருமஞ்சனமும், விசேஷ ஆராதனையும் நடைப்பெற்றன.

டிசம்பர் 26-ந் தேதி

சென்னை ரமண கேந்திராவில் பகவான் ரமணருடைய ஜயந்தி மஹோத்ஸவ வைபவத்தில், ஸ்ரீ குருஜி கலந்து கொண்டு, ரமணருடைய 'உபதேஸ உந்தியார்' என்ற கிரந்தத்திலிருந்து உபன்யாசம் நிகழ்த்தினார்கள். திரளான பக்தர்கள் வந்திருந்து கதா ச்ரவணம் செய்தனர்.

டிசம்பர் 28-ந் தேதி

பகல் 3 மணியளவில் ஆழ்வார்பேட்டை நெ.6, லேடி தேசிகாச்சாரி ரோடு, ஸ்ரீமான் வக்ரதுண்டம் க்ருஹத்தில் நட்சத்திர சத்ர சதஸின் பூர்த்தி விழா, ஸ்ரீ குருஜியின் தலைமையில் நடந்தது. திரளான ஆஸ்தீகர்களும் வைதீகர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

ஜனவரி 1-ந் தேதி

ப்ரதி வருடம் ஜனவரி 1-ந் தேதி நடக்கும் "ராதா கல்யாண" வைபவம், இந்த வருடம் K.K. Nagar, P.T. ராஜன் சாலை, ஸ்ரீ V. சங்கரன் கிருஹத்தில் சிறப்பாக நடந்தேறியது. ப்ரஹ்மஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுன பாகவதர், தன் கோஷ்டியினருடன் வந்து ராதா கல்யாணத்தை நடத்திக் கொடுத்தார்.

ஜனவரி 1 முதல் 10-ந் தேதி வரை

அத்யயன உத்ஸவம் சென்னை ப்ரேமிக பவனில் மணி மண்டபத்தில் கொண்டாடப்பட்டது.

ஜனவரி 5-ந் தேதி ஏகாதசியன்று

காலை 4-30 மணியளவில் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி கோவிலின் நுழை வாயிலில் பக்தர்கள் அனைவரும் கூடினர். ஸ்ரீ கல்யாணராம பாகவதர் தலைமையில் நகர சங்கீர்த்தனம் நடைப் பெற்றது. அங்கிருந்து அருகில் உள்ள பாண்டூரங்கள் கோவிலுக்குச் சென்று அங்கேயும் நாம சங்கீர்த்தனம் நடத்தியது மிகவும் ஆனந்தமாக இருந்தது. நாம சங்கீர்த்தனம் சுமார் 7½ மணியளவில் பூர்த்தியானது.

இரவு 7 மணியளவில், சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் மேலக்காவிரி பஞ்சாபகேச சாஸ்த்ரிகள், ஸ்ரீ மஹா பெரியவானைப் பற்றி பேசினார்கள்.

ஜனவரி 11-ந் தேதி - கூடாரை வல்லி

சென்னை ப்ரேமிக பவனில், மாலை 6 மணி முதல் இரவு 9 மணி வரை “ஆண்டாள் கல்யாணம்” ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுன பாகவதர் கோஷ்டியினரால் நடத்தப்பட்டது. திரளான பக்தர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

பிப்ரவரி 1 முதல் 7-ந் தேதி வரை

சென்னை ஆதம்பாக்கத்தில் உள்ள சங்கர கேந்திரம் கைங்கர்ய சபா சார்பில் நடத்தப்படும் சண்டி வேறாமத்தில், ஸ்ரீ குருஜி கலந்து கொள்கிறார்கள்

பிப்ரவரி 21-ந் தேதி - மாசி மகம்

திருவிடந்தை கேடிரத்தில் தீர்த்தவாரி.

மார்ச் 1 முதல் 7-ந் தேதி வரை

பெங்களூர் ஸ்ரீ சங்கர மடத்தில், ஸ்ரீ குருஜி “பக்த விஜயம்” பற்றி உபன்யாசம் செய்கிறார்கள்.

மங்களானி பவந்து

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India

R. No. 62828/95
Single Copy Rs. 5/-

Regd. No. TN/MS/(S)/714
Annual Subs. Rs. 60/-

வேலு : 2

பிப்ரவரி 1997

காணம் : 7

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai 600 083 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthi Laser Printers, 174, Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar